

Julian Klaczko

Julian Klaczko (właśc. Lejb Jehuda; 1825 Wilno - 26 XI 1906 Kraków), działacz polityczny, publicysta, poeta (pierwszy jego wiersz napisany w języku polskim *Moja pierwsza ofiara* ukazał się drukiem w 1838), krytyk literacki i historyk sztuki, Honorowy Obywatel Rzeszowa od 23 IX 1870.

Jego rodzicami byli Hersz J., zamożny kupiec sukienniczy, oraz Taba Lei z domu Grünberg. W l. 1842-47 studiował na uniwersytecie w Królewcu, słuchając wykładów z historii, literatury, filozofii i historii sztuki. Tam też uzyskał tytuł doktora.

Od 1845 związany z ruchem niepodległościowym, najpierw przez Centralizację Towarzystwa Demokratycznego Polskiego, potem Komitet Narodowy w Poznaniu. W działalności publicystycznej wieku dojrzałego przeciwstawił jednak spiskom i przygotowaniom powstańczym ideę pracy organicznej. Związał się z Hotelem Lambert, w Europie znany był jako publicysta występujący przeciwko polityce kanclerza Bismarcka.

W 1870 otrzymał nominację na austriackiego radcę dworu i przydział do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, a następnie został wybrany do Sejmu Krajowego z obwodu tarnowskiego. Otrzymał także nominację do Rady Państwa. Pisał dzieła z zakresu historii sztuki – o Michale Aniele, Dantem, Petrarce, Juliuszu II. Był członkiem założycielem Polskiej Akademii Umiejętności i doktorem h.c. UJ. Od 1888 mieszkał na stałe w Krakowie.

Jerzy Gacek
Encyklopedia Rzeszowa